

### Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes<sup>(1)</sup> artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kaupleja lepingulise hüvitisnõude korral tarbija vastu, milles kaupleja tugineb tarbija õigustamatult lepingust taganemisele, on liikmesriigi dispositiivse õiguse kohaldamine juba siis välistatud, kui kaupleja tüüpitingimused sisaldavad ebaõiglast lepingutingimust, mis lisaks liikmesriigi dispositiivsetele õigusnormidele annab kauplejale valikuõiguse nõuda lepingut rikkunud tarbijalt kindlasummalist hüvitist?

Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:

2. Kas liikmesriigi dispositiivse õiguse selline kohaldamine on ka sel juhul välistatud, kui kaupleja ei tugine tarbija vastu esitatavas kahjuhüvitisnõudes sellele lepingutingimusele?

Kui esimesele ja teisele küsimusele vastatakse jaatavalt:

3. Kas liidu õiguse nimetatud sätetega on vastuolus, et lepingutingimuse puhul, mis sisaldab mitut sätet (nt alternatiivseid sanktsioone lepingust õigustamatult taganemise korral), jäävad lepingusuhtes kehtima need lepingutingimuse osad, mis on igal juhul vastavuses liikmesriigi dispositiivse õigusega ning mida ei tule pidada ebaõiglaseks?

<sup>(1)</sup> EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

### Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 11. oktoobril 2021 – Funke Sp. zo.o.

(Kohtuasi C-626/21)

(2022/C 37/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

### Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

### Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Funke Sp. zo.o.

Vastustaja: Landespolizeidirektion Wien

### Eelotsuse küsimused

Kas

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. detsembri 2001. aasta direktiivi 2001/95/EÜ üldise tooteohutuse kohta<sup>(1)</sup>, mida on muudetud määrusega (EÜ) nr 765/2008<sup>(2)</sup> ja määrusega nr 596/2009<sup>(3)</sup>, eelkõige selle artiklit 12 ja II lisa,

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määrust (EÜ) nr 765/2008, millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 339/93, eelkõige selle artikleid 20 ja 22, ning

— komisjoni 8. novembri 2018. aasta rakendusotsust (EL) 2019/417, milles sätestatakse üldist tooteohutust käsitleva direktiivi 2001/95/EÜ artikliga 12 ette nähtud Euroopa Liidu kiire teabevahetuse süsteemi RAPEX ja selle teavitamissüsteemi haldamise suunised<sup>(4)</sup>, tuleb tõlgendada nii, et

1. vahetult neist sätetest tuleneb ettevõtja õigus täiendada RAPEXi teadet;

2. asjaomase taotluse lahendamise pädevus on Euroopa Komisjonil (komisjonil)

või

3. asjaomase taotluse lahendamise pädevus on vastava liikmesriigi ametiasutusel?

(Juhul kui vastus kolmandale küsimusele on jaatav)

4. kas (liikmesriigi) kohtulik kaitse sellise otsuse puhul on piisav, kui kaitset ei anta igatühele, vaid ainult ettevõtjale, keda (kohustuslik) meede puudutab, ametiasutuse võetud (kohustusliku) meetme suhtes?

(<sup>1</sup>) EÜT 2002, L 11, lk 4; ELT eriväljaanne 15/06, lk 447.

(<sup>2</sup>) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 765/2008, millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 339/93 (ELT 2008, L 218, lk 30).

(<sup>3</sup>) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta määrus (EÜ) nr 596/2009, millega kohandatakse teatavaid asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetluse kohaseid õigusakte nõukogu otsusega 1999/468/EÜ kontrolliga regulatiivmenetluse osas – Kohandamine kontrolliga regulatiivmenetlusega – neljas osa (ELT 2009, L 188, lk 14).

(<sup>4</sup>) ELT 2019, L 73, lk 121.

---

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Wiesbaden (Saksamaa) 15. oktoobril 2021 –  
OQ versus Land Hessen**

**(Kohtuasi C-634/21)**

(2022/C 37/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

**Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Verwaltungsgericht Wiesbaden

**Põhikohtuasja pooled**

Kaebaja: OQ

Vastustaja: Land Hessen

Menetluse kaasatud isik: SCHUFA Holding AG

**Eelotsuse küsimused**

1. Kas määruse (EL) 2016/679 (<sup>1</sup>) artikli 22 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et juba andmesubjekti edaspidise maksevõime tõenäosuse automaatne arvutamine on üksnes automatiseeritud töötlusel, sealhulgas profiilianalüüsil, põhinev otsus, mis toob kaasa andmesubjekti puudutavaid õiguslikke tagajärgi või avaldab andmesubjektile märkimisväärset mõju, kui vastutav töötleja edastab kõnealuse tõenäosuse, mis on kindlaks tehtud andmesubjekti isikuandmete põhjal, kolmandale vastutavale töötlejale ja kolmanda vastutava töötleja jaoks on see tõenäosus andmesubjektiga lepingulise suhte alustamise, jätkamise või lõpetamise otsuse tegemisel määrav?
2. Kui vastus esimesele eelotsuse küsimusele on eitav: Kas määruse (EL) 2016/679 artikli 6 lõiget 1 ja artiklit 22 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisiseseid õigusnormid, mille kohaselt on füüsilise isiku edaspidise käitumise kohta – käesolevas asjas füüsilise isiku maksevõime ja maksevalmiduse kohta olukorras, kus võetakse arvesse nõudeid puudutavat teavet – arvutatud tõenäosuse kasutamine selleks, et teha otsust selle isikuga lepingulise suhte alustamise, jätkamise või lõpetamise kohta (skooring), lubatud vaid siis, kui täidetud on teatavad lisatingimused, mida on täpsemalt kirjeldatud eelotsusetaotluse põhjenduses?

---

(<sup>1</sup>) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1).